USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Symfonie Capital Advisors s.r.o.,** IČO: 273 69 552, se sídlem Olšanská 2643/1a, Praha 3, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2020, č. j. 13696/20/5100-41452-706053, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 17 Af 21/2020, o návrhu žalobce na přikázání věci jinému krajskému soudu,

takto:

Návrh žalobce na přikázání věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 17 Af 21/2020 Krajskému soudu v Praze **se zamítá.**

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 2. 12. 2019, č. j. 8801948/19/2003-52522-105438, kterým bylo zastaveno řízení o odvolání proti rozhodnutí ze dne 14. 11. 2019, č. j. 8497345/19/2003-52522-105438, ve věci prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení, tak, že se odvolání zamítá a odvolací řízení se zastavuje. Řízení o této žalobě je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 17 Af 21/2020.

[2] Žalobce navrhnul přikázání věci Krajskému soudu v Praze. Tento návrh odůvodnil tím, že ve věci dochází k průtahům, přičemž žalobce má právo na spravedlivý proces a soud má povinnost vést řízení tak, aby byla věc co nejrychleji projednána a rozhodnuta. Postup městského soudu, který zastavil řízení ve věci 17 Af 35/2020, a ve stejném čase nepokračuje v související věci sp. zn. 17 Af 21/2020, značí, že je ve věci něco problematického. Průtahy v řízení, kdy městský soud byl ve věci nečinný téměř dva roky, je porušováno právo žalobce na spravedlivý proces. Žalobce mnohokrát komunikoval se soudem a dožadoval se, aby soud ve věci konal, ale bezvýsledně. Městský soud nereagoval ani na skutečnost, že žalobce doplnil žalobu a rozšířil její předmět. Dne 10. 4. 2022 městský soud žalobce předvolal k ústnímu jednání ve věci 17 Af 21/2020 s datem konání 25. 4. 2022. Z textu předvolání je zřejmé, že městský soud se nebude případem příliš zabývat a ústní jednání bude pouhou formalitou.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu žalobce na přikázání věci jinému soudu vyslovil nesouhlas s navrhovaným postupem. V předmětné věci dosud neuplynula ani obvyklá dvouletá délka soudního řízení. Žalobce nadto podal předmětný návrh dne 20. 4. 2022, tedy až poté, co mu bylo dne 10. 4. 2022 doručeno předvolání k soudnímu jednání ve věci sp. zn. 17 Af 21/2020. V situaci, kdy již byl žalobce obeznámen s jednáním nařízeným ve věci na den 25. 4. 2022 a tedy i možným rozhodnutím ve věci v tento den, je návrh žalobce nedůvodný. Je to tedy naopak návrh žalobce, který brání rychlému a hospodárnému vyřízení věci. Městský soud v Praze pak usnesením ze dne 12. 3. 2020, č. j. 43 Af 8/2020 – 51, rozhodl o žalobě podané proti Sdělení ve věci podnětu žalobce na přezkoumání rozhodnutí o zamítnutí žádosti, je tedy obeznámen i se spisovým materiálem vztahujícím se k související věci žalobce. I vzhledem k této skutečnosti se jeví nehospodárné, aby bylo vyhověno návrhu žalobce.

[4] V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že historie projednání a rozhodování věci u správního orgánu a v předchozím řízení nejsou relevantní. Předmět ve věci sp. zn. 17 Af 21/2020 je jiný než předmět ve věci 43 Af 8/2020. Je pravdou, že žalobce žádal o přikázání věci jinému soudu až po oznámení data prvního jednání ve věci. Z toho však nelze vyvozovat, že žalobce v tichosti vyčkával na jednání soudu. Naopak, žalobce mnohokrát komunikoval s městským soudem a v souladu se zákonem rozšiřoval své argumenty. Žalobce téměř dva roky bojoval, aby mu byla poskytnuta ochrana a spravedlivý soudní proces. Dospěl však k závěru, že městský soud nemá čas jeho věc projednávat spolehlivě a důkladně. Městský soud postupuje tak, že prioritně vyřizuje věci, o nichž lze rychle rozhodnout, což je pochopitelné, jelikož má více nevyřízených věcí na soudce, než je tomu u jiných soudů. Jiné soudy mají tedy větší kapacitu, aby efektivně řešily žalobcův případ.

[5] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. *Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.*

[6] Nejvyšší správní soud vycházel při posuzování návrhu žalobce z konstantní judikatury, dle které *„[d]elegace vhodná je výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudu a soudce, a proto k ní lze přistoupit pouze v těch ojedinělých případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci* (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, č. 305/2004 Sb. NSS). Podobně v usnesení ze dne 24. 6. 2004, č. j. Nad 89/2004 - 26, Nejvyšší správní soud vyslovil: *„Jelikož postup podle § 9 odst. 2 s. ř. s. vyjadřuje výjimku z ústavně garantované zásady, že nikdo nemůže být odňat svému zákonnému soudci a že příslušnost soudu stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod), musí být skutečnosti, které odůvodňují přikázání věci jinému než příslušnému soudu, výjimečné, závažné a objektivní povahy.“* Poukázat lze rovněž na usnesení NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. Nad 135/2003 – 23, podle něhož *„přikázání věci jinému soudu podle § 9 odst. 2 s. ř. s. představuje opatření povahy zřídkavé, jež musí být náležitě odůvodněno z hlediska přesvědčivosti a významnosti uplatňovaných důvodů, neboť představuje průlom do ústavního principu zákonného soudce (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod)*“.

[7] Z výše uvedeného tak je zřejmé, že Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval, že institut přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu je nutno vykládat restriktivně a uplatňovat pouze ve velmi výjimečných případech. Takovým případem však není žalobcem tvrzený důvod spočívající v délce řízení před městským soudem. Jak totiž seznal kasační soud v usnesení ze dne 7. 2. 2013, č. j. Nad 5/2013 - 55, důvodem pro delegaci není skutečnost, že by u jiného soudu byla věc projednána rychleji. Otázkou vytíženosti soudu jako důvodu pro delegaci vhodnou se zdejší soud zabýval také v usnesení ze dne 18. 3. 2004, č. j. Nad 45/2004 - 24, v němž konstatoval, že *„[d]ůvod přikázání věci podle ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. není možno spatřovat ve vysokém nápadu azylových věcí u krajského soudu. Smysl tohoto ustanovení totiž nemůže spočívat v zasahování Nejvyššího správního soudu do soustavy krajských soudů z hlediska vyrovnávání jejich vytíženosti jednotlivými agendami. K takovým zásahům je oprávněna toliko moc zákonodárná a Nejvyšší správní soud, který respektuje ústavně provedený princip dělby moci, ji v tomto směru nemůže nahrazovat.“* V posuzované věci navíc nelze opominout ani skutečnost, že městský soud se při jednotlivých procesních úkonech, které ve věci dosud prokazatelně učinil, s věcí již zevrubně seznámil. Právě přikázání věci jinému krajskému soudu by v daném případě bylo v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, neboť všechny krajské soudy, tj. i Krajský soud v Praze, musí zachovávat zásadu projednávání a rozhodování věcí podle pořadí, ve kterém mu došly (§ 56 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud závěrem poznamenává, že je to právě žalobce, který podáním nyní projednávaného návrhu pozdržel rozhodnutí ve věci, neboť tak zmařil jednání, které bylo ve věci nařízeno na 25. 4. 2022.

[8] Žalobcem uplatněné argumenty, proč by měl věc projednat a rozhodnout jiný soud než místně příslušný Městský soud v Praze, tak Nejvyšší správní soud nepovažoval za dostatečné důvody k tomu, aby převážily význam zásady zákonného soudu, jakož i zásady zákonem určeného trvání místní příslušnosti soudu. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že podmínky ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. nebyly v projednávané věci naplněny, a věc nepřikázal jinému krajskému soudu. Žalobu podanou žalobcem proti shora označenému rozhodnutí žalovaného tedy projedná a rozhodne o ní věcně a místně příslušný Městský soud v Praze.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2022

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu